

Sygn. akt I ACa 880/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Fijałkowska
Sędziowie:	SA Bogdan Wysocki /spr./ SA Mikołaj Tomaszewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. W. i B. W. (1)**

przeciwko **D. G. i K. G.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt XII C 1477/11

1. oddała apelację,

2. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanych kwotę 2.700 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ M. Tomaszewski /-/ E. Fijałkowska /-/ B. Wysocki

Sygn. akt I ACa 880/12

UZASADNIENIE

Powodowie S. W. i B. W. (1) po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wnieśli przeciwko **pozwanym D. G. i K. G.** powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie II Ca 376/09, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 9 października 2009 r. - w części w jakiej zasądza od powodów na rzecz pozwanych odsetki ustawowe liczone od kwoty 447.695,33 zł za okres od dnia 6 września 2010 r. do dnia zapłaty. Powodowie wnieśli również o zasądzenie od pozwanych na ich rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na ich rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił powództwo i kosztami postępowania obciążył powoda.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski.

Na podstawie tytułu wykonawczego - prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie II Ca 376/09, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 9 października 2009 r., pozwani wszczęli i prowadzili postępowanie egzekucyjne. Sprawę prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach - R. N. pod sygnaturą Km 1646/09. Po przekazaniu sprawy postępowanie egzekucyjne w dalszym ciągu prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach - R. S. pod sygnaturą Km 619/11.

W listopadzie 2009 r. powodowie wytoczyli postępowanie przeciwko pozwanym o pozbawienie wykonalności ww. tytułu wykonawczego. Jako podstawę żądania wskazali potrącenie. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Poznaniu pod sygnaturą XII C 2272/09.

W toku postępowania pod sygn. akt XII C 2272/09, wnioskiem z dnia 6 września 2009 r., powodowie wystąpili do Sądu Rejonowego w Wołominie o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwoty: 501.737,52 zł. Kwota ta miała stanowić spełnienie świadczenia z wyżej opisanego tytułu wykonawczego, które miało zostać wypłacone po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie XII C 2272/09, w razie oddalenia powództwa. W dniu 14 września 2010 r. powodowie złożyli przedmiot świadczenia w kwocie 503.007,90 zł na rachunek depozytowy sądu wskazując, że z tej kwoty: 445.842,33 zł stanowi należność główną, a kwota 55.895,19 zł ustawowe odsetki za okres od 20 września 2009 r. do dnia 13 września 2010 r. Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Wołominie w sprawie I Ns 1121/10 zezwolił powodom na złożenie do depozytu sądowego kwoty 501.737,52 zł tytułem należności wynikającej z w/w tytułu wykonawczego z zastrzeżeniem, że kwota ta ma być wypłacona gdy prawomocnie zostanie oddalone powództwo w sprawie XII C 2272/09. Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XII C 2272/09 z dnia 29 grudnia 2010 r. oddalający powództwo uprawomocnił się z dniem 13 lipca 2011 r.

Pozwani wiedzieli o tym, że toczyło się postępowanie przed Sądem Rejonowym w Wołominie o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, ale zostali o tym zawiadomieni przez sąd, a nie przez powodów. W piśmie z dnia 30 czerwca 2011 r., które wpłynęło do Komornika Sądowego w sprawie Km 619/11 w dniu 1 lipca 2011 r., powodowie wnieśli o zawieszenie postępowania egzekucyjnego wskazując, że złożyli ww. sumę do depozytu sądowego załączając dowód wpłaty wskazanej kwoty. Pozwani dowiedzieli się o złożeniu przedmiotu świadczenia na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego w Wołominie na skutek doręczenia ich pełnomocnikowi dnia 11 lipca 2011 r. postanowienia Komornika Sądowego z dnia 4 lipca 2011 r. o oddaleniu wniosku powodów o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie XII C 2272/09 pozwani wystąpili o wydanie odpisu tego wyroku, a po jego otrzymaniu wnioskiem z dnia 27 lipca 2011 r., nadanym na pocztę tego samego dnia, wystąpili do Sądu Rejonowego w Wołominie o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego. Jednocześnie, już pismem z dnia 8 sierpnia 2011 r. pozwani wnieśli do komornika o częściowe umorzenie postępowania egzekucyjnego (tj. co do należności głównej z odsetkami do dnia 6 września 2010 r.). Faktycznie jednak ich wniosek o wypłatę świadczenia z depozytu sądowego został pozytywnie załatwiony dopiero w dniu 8 grudnia 2011 r. i wówczas przekazane zostały pozwanym pieniądze. Pozwani bezpośrednio po wpłacie zaliczyli świadczenie - zgodnie ze wskazaniem powodów - na należność główną oraz odsetki do dnia 6 września 2010 r. W pozostałej części, tj. co do odsetek ustawowych za okres od 6 września 2010 r. do dnia zapłaty świadczenia, tj. do 8 grudnia 2011 r., podtrzymali wniosek egzekucyjny.

Komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 619/11 dokonał zajęcia sumy wpłaconej przez powodów do depozytu sądowego w dniu 8 lipca 2011 r. To zajęcie jednak nie zostało zrealizowane, z powodu uchylenia

ww. zajęcia przez Komornika Sądowego postanowieniem z dnia 28 listopada 2011 r. Podstawą powyższego uchylecia zajęcia był wniosek wierzycieli z dnia 25 listopada 2011 r. o umorzenie postępowania egzekucyjnego z uwagi na złożenie wniosku do Sądu Rejonowego w Wołominie o wypłatę środków zdeponowanych na rachunku sądu.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XII Co 117/11 zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 619/11.

Pozwani w piśmie z dnia 14 grudnia 2011 r. wnieśli do Komornika Sądowego w sprawie Km 619/11 o ograniczenie egzekucji do kwoty odsetek liczonych od należności głównej od dnia 6 września 2011 r. do dnia 8 grudnia 2011 r.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle dokonanych ustaleń faktycznych żądanie powodów nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu rozstrzygnięcie sporu polegało na ustaleniu, czy złożenie przez powodów do depozytu sądowego kwoty 501.737,52 zł w dniu 14 września 2010 r. było ważne w rozumieniu art. 470 k.c., czyli skutkowało spełnieniem świadczenia.

W związku z tym w pierwszej kolejności podlegało zbadaniu, czy podstawa złożenia świadczenia do depozytu sądowego rzeczywiście istniała. Postępowanie z wniosku o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest w swojej istocie ograniczone i bazuje przede wszystkim na twierdzeniach wnioskodawcy. Wobec tego Sąd w niniejszym postępowaniu uprawniony był do badania merytorycznie, czy rzeczywiście istniały podstawy złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2005 r. V CSK 16/05, LEX nr 1109500).

Sąd Rejonowy w Wołominie zezwalając powodom na złożenie wskazanej sumy do depozytu sądowego powołał przepis art. 467 pkt 4 k.c. tj. istnienie innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela, z powodu których świadczenie nie może być spełnione. Okoliczności, których zaistnienie uprawnia dłużnika do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego określane są mianem przeszkód w wykonaniu świadczenia dotyczących osoby wierzyciela lub, nieco inaczej, leżących po stronie wierzyciela przyczyn hamujących powinne zachowanie się dłużnika. Zatem to zachowanie wierzyciela lub przyczyny dotyczące wierzyciela muszą wpływać na niemożność spełnienia świadczenia przez dłużnika.

W niniejszym postępowaniu sąd takiej okoliczności nie ustalił. Powodowie w toku postępowania w sprawie XII C 2272/09 domagali się pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności podnosząc, że skutecznie dokonali potrącenia wierzytelności przysługującej powodom względem wierzytelności pozwanych wynikającej z ww. tytułu wykonawczego. Natomiast już na skutek wniosku pozwanych w 2009 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach (Km 1646/09) mające na celu wyegzekwowanie wierzytelności pozwanych wynikającej z przedmiotowego tytułu wykonawczego. W stosunku do powodów istniał prawomocny i wykonalny tytuł wykonawczy stwierdzający obowiązek świadczenia na rzecz pozwanych i do czasu jego prawomocnego wzruszenia powodowie zobowiązani byli świadczyć zgodnie z jego treścią. Sąd nie dopatrył się żadnych przeszkód natury prawnej dotyczących osoby wierzyciela (pozwanych), z powodu których powodowie nie mogli spełnić świadczenia zgodnie z treścią tytułu wykonawczego. Zatem nie było ważnego powodu do złożenia przez powodów wskazanej sumy do depozytu sądowego.

W ocenie Sądu złożenie przez powodów wskazanej sumy do depozytu sądowego nie odniosło skutku w postaci spełnienia świadczenia z dniem 6 września 2010 r. również z uwagi na treść postanowienia Sądu Rejonowego w Wołominie zezwalającego powodom na złożenie sumy 501.737,52 zł na rachunek depozytowy ww. sądu. Powyższą kwotę powodowie mieli złożyć tytułem należności wynikającej z ww. tytułu wykonawczego z zastrzeżeniem, że kwota ta ma być wypłacona pozwany gdy prawomocnie zostanie oddalone powództwo w sprawie XII C 2272/09. Natomiast wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XII C 2272/09 z dnia 29 grudnia 2010 r. oddalający powództwo uprawomocnił się z dniem 13 lipca 2011 r. Wobec tego nie mogło być skuteczne względem pozwanych złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego przed dniem uprawomocnienia się ww. wyroku w sprawie

XII C 2272/09. Prawomocny wyrok dopiero stwarzał pozwanym prawną możliwość uzyskania zaspokojenia z kwoty wpłaconej do depozytu. W związku z powyższym już z samej istoty ww. postanowienia złożenie sumy do depozytu sądowego nie mogło wywoływać skutku względem pozwanych przed dniem 13 lipca 2011 r.

Skutek w postaci spełnienia świadczenia, może nastąpić także z chwilą, gdy wierzyciel zażąda wydania przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego i odbierze go. W takim wypadku dłużnik staje się wolny od zobowiązania tak, jakby spełnił świadczenie. Złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego nie mogło skutkować spełnieniem świadczenia na rzecz pozwanych przed dniem faktycznej wypłaty środków zgromadzonych na rachunku depozytowym Sądu Rejonowego w Wołominie, tj. przed dniem 8 grudnia 2011 r. Zgodnie bowiem z przepisem art. 468 § 1 k.c. o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego dłużnik powinien niezwłocznie zawiadomić wierzyciela, chyba że zawiadomienie napotyka trudne do przezwyciężenia przeszkody. Zawiadomienie powinno nastąpić na piśmie. Natomiast zgodnie z § 2, w razie niewykonania powyższego obowiązku dłużnik jest odpowiedzialny za wynikłą stąd szkodę. Z ustaleń poczynionych w toku postępowania wynika, że powodowie nigdy nie zawiadomili pozwanych o wpłaceniu sumy na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego w Wołominie. Wprawdzie pozwani byli uczestnikami postępowania w sprawie I Ns 1121/10, nie mniej skutek w postaci spełnienia świadczenia wywołuje nie samo zezwolenie sądu na złożenie sumy do depozytu sądowego, a dopiero faktyczne wpłacenie wskazanej kwoty na taki rachunek. Dopiero w piśmie z dnia 30 czerwca 2011 r., które wpłynęło do Komornika Sądowego w sprawie Km 619/11 w dniu 1 lipca 2011 r., powodowie wnieśli o zawieszenie postępowania egzekucyjnego wskazując, że złożyli ww. sumę do depozytu sądowego i dopiero do tego pisma powodowie dołączyli dowód wpłaty wskazanej kwoty. Pozwani dowiedzieli się o powyższym dopiero na skutek doręczenia ich pełnomocnikowi dnia 11 lipca 2011 r. postanowienia Komornika z dnia 4 lipca 2011 r. o oddaleniu wniosku powodów o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Pozwani natomiast bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku wystąpili do Sądu Rejonowego w Wołominie o wypłatę sumy z depozytu sądowego. Wpłata środków na rzecz pozwanych nastąpiła w dniu 8 grudnia 2011 r. Wobec tego powodowie ponoszą odpowiedzialność także za brak zawiadomienia pozwanych o wpłacie kwoty do depozytu sądowego, w tym odpowiedzialność wynikającą z faktu, że dopiero dnia 8 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Wołominie przekazał środki pozwanym. Zatem dopiero 8 grudnia 2011 r. doszło do spełnienia świadczenia na rzecz wierzyciela i uwolnienia powodów z zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo w całości jako bezzasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Apelację od wyroku wnieśli powodowie zaskarżając go w części, tj. co do pkt 1 w zakresie, w jakim Sąd oddalił powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tj. postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział II Cywilno - Odwoławczy z dnia 19 czerwca 2009 r. sygn. akt II Ca 376/09, opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 9 października 2009 r. w części, w jakiej zasądza od powodów na rzecz pozwanych odsetki ustawowe liczone od kwoty 447.695,33 zł za okres od dnia 6 września 2010 r. do dnia 8 grudnia 2011 r., a więc kwotę 73.029,53 zł oraz co do pkt 2 w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucali:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 467 pkt 4 k.c. w zw. z art. 470 k.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że pomimo wydania przez Sąd Rejonowy w Wołominie prawomocnego postanowienia z dnia 19 kwietnia 2011 r. (sygn. akt I Ns 1121/10) oraz wpłaty przez powodów w dniu 14 września 2010 r. kwoty 503.007,90 zł na rachunek depozytowy Sądu, powodowie nie spełnili świadczenia na rzecz pozwanych,
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 468 § 1 k.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że powodowie nie zawiadomili pozwanych o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego,
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 468 § 1 k.c. poprzez błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że kwestia zawiadomienia wierzyciela o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, ma wpływ na zasadność

roszczenia powodów o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, podczas gdy jedynym skutkiem niezawiadomienia o tym fakcie wierzyciela jest ewentualna odpowiedzialność odszkodowawcza dłużnika,

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 693² § 2 k.p.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że „nie mogło być skuteczne względem pozwanych złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego przed dniem uprawomocnienia się w/w wyroku w sprawie XII C 2272/09”.

Wskazując na powyższe zarzuty powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w części poprzez pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tj. postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział II Cywilno -Odwoławczy z dnia 19 czerwca 2009 r. sygn. akt II Ca 376/09, opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 9 października 2009 r. w części, w jakiej zasądza od powodów na rzecz pozwanych odsetki ustawowe liczone od kwoty 447.695,33 zł za okres od dnia 6 września 2010 r. do dnia 8 grudnia 2011 r., a więc kwotę 73.029,53 zł oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów kosztów procesu ewentualnie wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od powodów na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Ustalenia faktyczne sądu I instancji nie budzą wątpliwości i nie są kwestionowane w apelacji.

Stąd ustalenia te Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje, przyjmując je za podstawę własnego rozstrzygnięcia.

Nie doszło też do naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego oraz procesowego w sposób mogący rzutować na ocenę poprawności zaskarżonego orzeczenia.

Zgodzić jedynie można się ze skarżącymi, iż sąd I instancji dokonał błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania w sprawie przepisów art. 468 § 1 i 2 kc.

Z punktu widzenia skuteczności złożenia świadczenia do depozytu sądowego (art. 470 kc) nie ma bowiem istotnego znaczenia, czy i kiedy dłużnik dopełnił obowiązku zawiadomienia o tej czynności wierzyciela (art. 468 § 1 kc).

Brak takiego zawiadomienia lub jego opóźnienie mogą co najwyżej skutkować odpowiedzialnością odszkodowawczą dłużnika (art. 468 § 2 kc).

Tymczasem w realiach sprawy kwestia ewentualnej szkody po stronie pozwanego nie stanowiła w ogóle przedmiotu sporu i nie miała jakiegokolwiek znaczenia dla jego rozstrzygnięcia.

Omawiane uchybienie sądu orzekającego nie wpływa jednak ostatecznie na wynik postępowania odwoławczego.

Decydujące znaczenie ma bowiem poprawne zastosowanie przez ten sąd przepisów art. 467 pkt. 4) kc, art. 470 kc oraz art. 693² § 2 kpc, poprzez przyjęcie, że warunkowe złożenie przez powodów, na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 19 kwietnia 2011r, do depozytu sądowego kwoty 445.842,33 zł wraz z odsetkami, zasądzonej od nich prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2009r, nie miało skutków spełnienia świadczenia (art. 470 kc) z dniem tego złożenia, czyli od dnia 14 września 2010r.

Stosownie do przepisu art. 470 kc, warunkiem uznania skuteczności złożenia świadczenia do depozytu sądowego, tj. uznania tej czynności za równoznaczną ze spełnieniem świadczenia jest, aby złożenie takie było **ważne** (art. 470 in principio kc).

Chodzi tu, co oczywiste, o ważność z punktu widzenia przepisów prawa materialnego.

Czynność złożenia do depozytu będzie zatem ważna, jeżeli dokonana zostanie na podstawie przewidzianego ustawowo uprawnienia oraz zgodnie z treścią łączącego wierzyciela i dłużnika zobowiązania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 1970r w spr. II CR 159/70, OSNCP, z. 11 z 1970r, poz. 209, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2006r w spr. II CK 403/05, LEX nr 192032 itp.).

W razie sporu, czy złożenie do depozytu było ważne w rozumieniu przepisu art. 470 kc, każdorazowo rozstrzyga o tym sąd w odrębnym procesie (zob. np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1986r w spr. III CZP 62/86, OSNCAP, z. 10 z 1987r, poz. 146, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2005r w spr. V CSK 16/05, LEX nr 1109500 itp.).

Natomiast o ważności złożenia świadczenia do depozytu sądowego nie przesądza okoliczność, iż czynność ta nastąpiła za zgodą sądu, po wydaniu w tym względzie postanowienia na podstawie art. 693² kpc.

Orzeczenie zezwalające na złożenie świadczenia do depozytu ma charakter formalny i nie rozstrzyga co do istoty sprawy. Nie korzysta ono zatem z powagi rzeczy osądzonej (art. 366 kpc) i nie wiąże stron w odrębnym postępowaniu, w którym badana jest kwestia ważności złożenia do depozytu w rozumieniu przepisu art. 470 kc (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2007r w spr. V CSK 499/06, LEX nr 611443, Kodeks cywilny, Komentarz pod red. K. Pietrzykowskiego, Wyd. C.H. Beck, Wyd. 5, Warszawa 2008, Tom II, str. 33 itp.).

Przyczyny, uzasadniające złożenie przez dłużnika świadczenia do depozytu sądowego wymienione są przede wszystkim w przepisie art. 467 kc.

Nie ma wśród nich żadnej, która uzasadniałaby złożenie przez powodów do depozytu świadczenia zasądzonego od nich na rzecz pozwanych prawomocnym orzeczeniem sądu z tytułu dopłat.

Sąd Rejonowy w Wołominie w postanowieniu z dnia 19 kwietnia 2011r, zezwalającym na złożenie świadczenia do depozytu sądowego, wskazał na przesłankę z art. 467 pkt. 4) kc, co jednak uznać należy za nieporozumienie.

Nie jest bowiem przesłanką, dotyczącą osoby wierzyciela, a uniemożliwiającą spełnienie świadczenia (art. 467 pkt. 4 kc), okoliczność, iż świadczenie takie jest przedmiotem sporu między wierzycielem a dłużnikiem.

Z istoty instytucji złożenia świadczenia do depozytu sądowego wynika, że znajduje ona zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy dłużnik nie kwestionuje istnienia swojego długu (obowiązku świadczenia) a jedynie ma trudności z jego prawidłowym spełnieniem do rąk wierzyciela.

Natomiast, jeżeli, jak w rozpoznawanej sprawie, dłużnik kwestionuje samo istnienie wierzytelności i wdaje się w tym zakresie w spór sądowy z wierzycielem, to nie ma on podstaw do „profilaktycznego” złożenie świadczenia do depozytu, z zastrzeżeniem wypłaty w przyszłości świadczenia wierzycielowi, pod warunkiem jednak prawomocnego wygrania przez niego tego sporu.

Stanowiłoby to niedopuszczalną próbę wykorzystania omawianej instytucji dla ominięcia skutków zwłoki lub opóźnienia w wykonaniu ciążącego na dłużniku obowiązku wykonania zobowiązania, w tym w szczególności wskazanych w przepisie art. 481 § 1 kc.

Ponieważ zatem nie doszło do ważnego złożenia przez powodów świadczenia do depozytu sądowego, za datę spełnienia przez nich spornego świadczenia, ze skutkiem zwolnienia się z zobowiązania, należy uznać dzień faktycznego odbioru przez pozwanych tego świadczenia z depozytu, co miało miejsce 8 grudnia 2011r (por. komentarz do art. 470 kc, w: Kodeks cywilny, Komentarz pod red. E. Gniewka, Wyd. C.H.Beck, Wyd. 4. 2010, za: Legalis).

Natomiast do tej daty pozwani mogli, zgodnie z treścią tytułu egzekucyjnego, egzekwować odsetki ustawowe za opóźnienie.

Oznacza to, że kwestionowany tytuł wykonawczy nie został przez powodów wzruszony w jakiegokolwiek części.

Z tych przyczyn na podstawie art. 385 kpc oraz powołanych wyżej przepisów prawa materialnego Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O należnych pozwanym kosztach zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym orzeczono (punkt 2 wyroku) na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc, przy uwzględnieniu § 2 ust. 1 i 2 oraz § 13 ust. 1 pkt. 2) w zw. z § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

/-/ B. Wysocki /-/ E. Fijałkowska /-/ M. Tomaszewski